

**NA JUBILEUSZ
KSIĘDZA PROFESORA
TADEUSZA WOJCIECHOWSKIEGO**

Papieska Akademia Teologiczna w Krakowie przychodzi do Księdza Profesora Tadeusza Wojciechowskiego na jego 80. urodziny z darem uznania i wdzięczności, szacunku i serdeczności. Cóż może być stosowniejszego jako prezent niż ten XXVIII tom „Analecta Cracoviensia”, owoc trudu umysłu szukającego wiary, owoc pracy naukowej wspólnoty akademickiej. Dedykuje go ona swemu Koledze, składa wobec wszystkich, publicznie w jego ręce jako wymowny znak więzi i hołdu.

Droga naukowa Księdza Profesora Tadeusza Wojciechowskiego, syna Archidiecezji Lwowskiej, naznaczona tułaczką (tzw. repatriacja z 1946 r.), przypada na trudny w Polsce i długi okres walki z Kościołem. Studia teologiczne na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie ukończył on w 1943 r., a święcenia kapłańskie przyjął w 1942 r. Ksiądz Profesor uzyskał doktorat z teologii na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie w 1948 r., po czym podjął wykłady z filozofii i psychologii w Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezjalnym przeniesionym ze Lwowa do gościnnego klasztoru OO. Bernardynów w Kalwarii Zebrzydowskiej. Następnie prowadził wykłady z różnych dziedzin filozoficznych w Wyższym Seminarium Śląska Opolskiego w Nysie (lata 1952–1962), na Wydziale Teologicznym w Krakowie (od 1959 r.), w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie (1965–1969), a także na Wydziale Filozoficznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (1965–1967). Stopień doktora habilitowanego uzyskał na ATK w 1966 r., a tytuł profesora nadzwyczajnego na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie w 1967 r. oraz tytuł profesora zwyczajnego na tym samym Wydziale w 1976 r.

Naukowe zainteresowania Księdza Profesora owocujące jego licznymi publikacjami, skupiają się wokół zagadnień filozofii przyrody ożywionej i psychologii.

O zaangażowaniu Księdza Profesora w działalność Papieskiego Wydziału Teologicznego, a potem Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, świadczą pełnione przez niego funkcje: prodziekana PWT

(1966–1974), dziekana na Wydziale Filozoficznym PAT (1985–1988) i prorektora PAT (1988–1991).

Ten trud naukowca, wykładowcy i współorganizatora działań uczelni teologicznych kierowany był prawdziwym „sensus Ecclesiae” i poczuciem odpowiedzialności za Kościół w tym właśnie trudnym czasie, który się słusznie określa jako „iniuria temporum”. Ksiądz Profesor Wojciechowski dawał rok po roku odpowiedź na wyzwanie. Jego postawa – i wielu innych – sprawiała, że nie była próżna Boża łaska dla budowania w oporze! Nie odkładał „na później” studiów ani troski o potrzebne *curriculum* akademickie i równocześnie służył jako wykładowca: najpierw w swoim Lwowskim Seminarium Duchownym w Kalwarii, potem w okrutnym także dla Kościoła stalinowskim czasie na Opolszczyźnie, gdzie byli wychowankowie, a dziś profesorowie Wydziału Teologicznego, składają hołd wdzięczności swemu Profesorowi. Opowiedział się Ksiądz Profesor w sprawie teologii w akademickiej uczelni w Krakowie za stanowiskiem Stolicy Apostolskiej, której wyrazicielem był Arcybiskup Lwowski Eugeniusz Baziak, u nas administrator apostolski, oraz trwał konsekwentnie przy Księdzu Kardynale Wojtyła w jego staraniach, świątłych – bo widzących dobro Kościoła i Narodu, i nieugiętych – bo wśród zakazów, szykan i kuszenia. Wybierał świadomie tę pokorną służbę w nieuznawanej przez władze uczelni, wnosząc w nią swój wysiłek profesora – i siebie.

Jubileusz każe dziękować. Czynimy to, mając świadomość, że to, za co dziękujemy, stanowi dla wspólnoty Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie zobowiązanie, pamięć. Obok re-fundatora Akademii, Jana Pawła II, stoi wśród najwierniejszych Ksiądz Profesor Wojciechowski. Niech dokładnie będzie odczytywane to przesłanie!

Cieszę się, że mogę przekazać uczucia i myśli Akademii, Archidiecezji Krakowskiej, jako moje własne – kolegi i druha, przyjaciela.

+ Romanus w. Ursus